

ת"פ 29895/01 - מדינת ישראל נגד ר' ע' וליד אבו יונס

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 15-01-29895 מדינת ישראל נ' ע' ו Ach'

בפני

מדינת ישראל על ידי בא כוחה עו"ד בני

פסול

המאשימה

נגד

ר' ע'

וליד אבו יונס

על ידי עוה"ד מרעם חמוד

הנאשמים

遮ר דין

כללי

1. הנאשמים הורשו, עפ"י הodium, בעבורות של קשר קשור לביצוע פשע, לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: **חוק**); וכן בעבירות הצתה, לפי סעיף 448 (א) רישא + סעיף 29 לחוק.

2. על פי הנטען בכתב האישום, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הנאשמים היו חברים ועבדו יחד מעת לעת בעבודות בניה ושיפוץ. בין החודשים נובמבר 2014 לדצמבר 2014, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, נתגלו סכסוך בין הנאשמים לבין דיב בן נעים (להלן: **המתלון**) ובמי משפטו על רקע מחלוקת כספית.

בעקבות הסכסוך, בתאריך 15.01.2014, בשעות הלילה, קשו הנאשמים קשר להציג את רכבו של המתלון או של מי מבני משפטו. במסגרת הקשר, בתאריך 15.01.2014 לאחר חצות, הגיעו הנאשמים ברכבו של הנאשם 1, בו נהג חברם בשם מוחמד שלאלעה (להלן: **שלאלעה**) אל חצר ביתו של המתלון כשהם מצודים בבקבוק ובו חומר דליק. שלאלעה המשיך לנסוע ואילו הנאשמים הגיעו אל רכבו של המתלון מסווג סיירואן C3 אשר חנה בסמוך לביתו, שפכו את החומר הדליק על גבי מכסה המנווע והפגוש ושלחו אש בזיהיד ברכב. לאחר מכן, נמלטו הנאשמים מהמקום אל רכבו של הנאשם 1 שהיה בקרבת מקום ובו נהג שלאלעה. כתוצאה ממשיעי הנאשמים נגרמו לרכב נזקים כבדים בחלקי המנווע וב盍ית הרכב.

תסקרי שירות המבחן

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

3. הנאשם 1 הינו בן 25, רוק, בן למשפחה נורמטיבית, געדר עבר פלילי, תושב סכין, אשר מתגורר בבית הורי וסובל מבעיות בריאותיות שונות ומוגבלות פיזית. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ועד להסתובכו היה מובטל מרבית הזמן.

שירות המבחן התייחס למוגבלותו הפיזית של הנאשם (ר' התסaurus מתאריך 19.3.15, עמ' 1 למטה). על רקע בקשתו של הנאשם (ראה בנדון הדיון מתאריך 19.3.15 במ"ת 15-01-29943), לא ארכיב בנדון אך אצין כי מדובר בבעיה פיזיולוגית אשר הביאה אותו לקשיים במישור חי היום ים וכן הובילה להפרעת הסתגלות והתנהגות וכן לטיפולים על רקע נפשי.

הנאשםלקח אחריות על מעשיו וטען כי עבר לאיורו הוא לבד יחד עם הנאשם الآخر בቤת המתלוון ובין הצדדים הtgtלע ויכול אודות השכר המגיע להם. לגבי יום האירוע מסר הנאשם, כי השניים שתו אלכוהול וכן תכננו כיצד "لن��ום" במתלוון בעקבות אי תשלום הסכום שmagיע להם, לשיטתם. הנאשם תלה באלאכוהול חלק מהאחריות. עוד מסר, כי המעצר בו שהוא משך 17 יום היה טראומטי עבורו וכי בתקופה זו היה נתן להשגחה לאחר שאיים בפגיעה עצמית.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו וכן את רצונו להתנצל בפני המתלוון ובני משפחתו. בהקשר זה, נמסר כי נעשה ניסיון לעורק סולחא עם משפחת המתלוון אולם האחראונים התנגדו לכך ודרשו פיצוי כספי מוגזם.

אצין, כי זמן קצר לאחר הרשות הנאים, הם ביקשו את אישורו של בהם"ש להפקיד בקופה בית המשפט סך של 15,000 ל"ט לטבות פיצוי עbor המתלוון וכך נעשה.

לענין הערכת הסיכון שנשקף מהנאשם והסיכון לשיקומו, הפנה שירות המבחן לביעותיו הרפואיות וכן כי לאורך שנות חייו הוא השקיע מאמצים רבים בהשתרת בעיות אלה. דבר זה הותיר בו תוצאות של כעס, תסכול ואף הוביל אותו למצב דכאוני ולהתפרצויות זעם.

שירות המבחן העיריך כי התנהלותו בתיק זה הייתה מתר ניסיון להבליט את יכולותיו ועל רקע שתית האלאכוהול שהחלישה את החלקים המתוונים באישיותו. שירות המבחן התרשם כי אין מדובר למי שנוהג לפעול באופן פרוץ גבולות וועבר חוק וכן הובאה הערכה כי חווית המעצר ושאר המהירויות אותן נדרש לשלם במסגרת הליך זה, היו עבورو אמצעי מרთיע מספיק.

משמעות רצונו של הנאשם להתנצל בפני המתלוון, נדחה הדיון לצורך בדיקת אפשרות קיומו של תהיליך צדק מאחה, אולם כעולה מהتفسור המשלים מתאריך 30.4.15, הליך זה לא הבשיל.

על רקע כל האמור לעיל, המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מאסר קצר Shiya ניתן להמירו בעבודות שירות,

לצד העמדתו בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 18 חודשים.

4. הנאשם 2 הינו בן 23, רווק, בן למשפחה נורמטיבית, תושב סכני, געדר עבר פלילי, שהתגorer טרם מעצמו בבית הורי ועובד בעבודות אבן. הנאשם סיים 9 שנות לימוד ולאחר נשירתו מבית הספר החל לעבוד בצרה סדירה.

גם נאשם זה מסר אודוט הסכוסר עם המתلون ומסר תיאור דומה אודוט הרקע לביצוע מעשיהם של הנאשמים (שתיית אלכוהול ורצו ני "לנקום" במתلون על רקע טענתם לאי תשולם מלאה הסכום עבור עבודה שביצעו עבורה). יחד עם זאת, הנאשם שלל בעיתיות בדףו שטייה.

הנאשם תיאר את חוותית המutzer כטרואומטית וכן הביע חרטה על מעשייו ועל המחרירים שהוא ומשפחתו נאלצו לשלם בגיןם.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כבוחר דל שהתקשה לגעת ברגשותיו. לצד זאת, העריך שירות המבחן כי אין מדובר למי שמאופיין בקוו אישיות או דפוסי התנהגות פליליים או עבריים. על פני הדברים עולה, כי על רקע הפגיעה שהוא חש בכבוזו וכן על רקע שתיית האלכוהול שהחלישה את גבולותיו הפנימיים. חוותית המutzer היotta עבورو אמצעי מרתיע מהתנהגות דומה בעtid.

גם בעניינו של נאשם זה התבקשה על ידי שירות המבחן דחיה לצורך הליך של צדק מאהה אל מול המתلون, שלא הבשיל.

בסיומו של יום, המליץ שירות המבחן, על רקע כלל הנ吐נים שהובאו לעיל, כי ישת עליו עונש מאסר קצר, שייהי ניתן להמירו בעבודות שירות, לצד העמדתו בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 18 חודשים.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. במסגרת ראיות המאשימה לעונש, העיד אביו של המתلون - מר גנאים פרוק, שמסר כי מעשיהם של הנאשמים סיכנו את כל המשפחה שמתגוררת באזור שכן בסמוך לרכב שהוצאה היו בלוני גז ורכבים נוספים. אקדמי ואביהו, כי לא אהיתם, בהקשר זה, לטענות עובדיות שתיהן מעבר לעובדות כתוב האישום (הימצאות בלוני הגז). מר פרוק מסר כי לדעתו יש להשיט על הנאשמים "את העונש הכى גבוה כדי שילמדו לך" (עמ' 5, שורות 22-21).

6. במסגרת ראיות הנאשם 1 הוגש מסמכים אודות בעיתוי הרפואיות (נ/1).

7. בטיעונה לעונש, הפנטה המאשימה לעובדות כתוב האישום ולחומרת מעשייהם של הנאים.

המאשימה הפנטה לכך כי החוק קבע עונש מרבי של 7 שנות מאסר בגין עבירה של קשרת קשור + 15 שנות מאסר בגין עבירת הוצאה.

טען, כי מדובר בנאים שתכננו בקור רוח את מעשייהם, נעזרו באחר (שלעטת) לצורך ביצוע העבירה ואף הגיעו מצדדים בבקבוק ובו חומר דליק. הרכב שהזאת חנה בסמוך למקום מגורים ובכך סיכנו הנאים את דרי אותם בתים, תוך הפגנת אדישות לפוטנציאל הסיכון הגלם במעשייהם. עוד הפנטה המאשימה לנזק הרוב שנגרם לרכבו של המתלוון.

הערך החברתי שנפגע הינו שלום הציבור ורכשו ובהקשר זה הפנטה המאשימה לגזר הדין במקרים דומים ולפסיקת בית המשפט בפרט אשר נתנו דעתם לא פעם לחומרת עבירות הוצאה ולהכרח להשית ענישה מرتעה.

בהקשר האחרון הפנטה המאשימה לפסיקה אשר מייצגת לשיטתה את מדיניות הענישה הראיה במקרים כגון אלה. אפנה בכךן לחלק מפסקי הדין אליהם הפנטה המאשימה:

ע"פ 1846/13 **עאמש נ' מ"י**, 01.12.13 - באותו עניין נידון עניינים של שני נאים (בני 18 ו- 19, כאשר לניהם 2 היה עבר פלילי) שהציתו רכב. בהמ"ש גזר, לאחר שמיעת ראות, 38 חודשים מאסר ו- 27 חודשים מאסר וביהם"ש העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

ע"פ 907/14 **דניאל רחמים נ' מ"י**, 18.11.14. המערער הורשע בעבירות של הוצאה ושל קשרת קשרר לאחר שהצית, יחד עם שותף קטין, את רכבה של מי שהעירה לו יום קודם על האופן שבו החנה את רכבו. בית המשפט הmachozzi קבע מתחם של בין שנתיים ל 4 שנות מאסר וגזר את עונשו של המערער ("בגיר-עיר", אך לחובתו עבר פלילי וכן מאסר על תנאי בר הפעלה) ל 30 חודשים מאסר. כן הופעל (בנסיבות חלקית) מאסר על תנאי, כך שבסה"כ נידון המערער ל 36 חודשים מאסר. בית המשפט העליון, בדחוותו את הערעור, ציין כי: "עיוון בפסקת בית משפט זה מעלה כי מתחם הענישה שנקבע על-ידי בית המשפט המ machozzi - שנתיים עד ארבע שנים מאסר - אינו חריג, ודאי לא באופן המצדיק את התערכותה של ערכאת הערעור . ." וכן עמד על כך שלא היה מדובר ב"התפרצות ספונטנית בלheat הרגע - שגם בה כמובן אין להקל ראש - אלא במהלך לו קדמו תכנון וה策ידות בחומר עיריה".

ע"פ 5758/13 **נסאסרה נ' מ"י**, 12.2.14 - באותו עניין הוציא המערער שני רכבים. בהמ"ש קמא קבע מתחם של בין 18 ל 40 חודשים מאסר וגזר עליון, לאחר שמיעת ראות, 24 חודשים מאסר. בהם"ש העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

על רקע האמור לעיל, עתירה המאשימה למתחם ענישה של בין שנתיים ל 4 שנות מאסר.

בקשר לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, סקרה המאשימה שאין מקום לסתות לקולא מהמתחם לעיל וכן צינה כי לא הובאו נימוקים המצדיקים היעתרות להמלצות שירות המבחן.

המאשימה הייתה ערלה לכך כי מדובר בנאים נעדרי עבר פלילי שהו דו במיוחס להם בטרם שמייעת ראיות, אך הפניה לחקקים בתסaurus בהם צוינו כי קיימים בכל אחד מהנאים חלקים תוקפניים, במיוחד כשמהתווספת לכך שתיתיב אלכוהול.

אשר על כן, עתירה המאשימה להשิต על הנאים עונש של מאסר בפועל בגין מתחם לעיל.

8. מנגד, טען בא כח הנאים, כי המקירה שבפנינו מצדיק סטייה ממתחם העונש הרואוי שכן מדובר בשני בחורים צעירים, נורמטיביים, שכשלו כישלון חד פעמי.

בית המשפט הופנה לכך כי שני הנאים הודיעו במעשייהם כבר בחקירהם במשטרה (נתון זה לא הוכח על ידי המאשימה) וגם לאחר שהוגש כתב האישום, הודיעו במיוחס להם זמן קצר לאחר הגשת כתב האישום. זאת ועוד, הודיעתם הביאה לידי ביטוי את ליקחת האחריות המלאה מצדם ואת ההכרה בדבר הפסול שבמעשייהם. כמו כן, משפחות הנאים פנו אל משפט המתלוון סמוך לאחר האירוע, אולם - כך נטען - הליך הסוללה לא צלח ממשום דרישות כספיות מופרחות מצד המתלוון. לכן, בחרו הנאים בדרך של הפקדת סכום של 15,000 ₪ בקופה ביהם"ש, סמוך לאחר הודיעתם.

בא כח הנאים לא ציין מהו לשיטתו מתחם העונש הרואוי, אולם הופנה לפסיקה מגוננת ממנה עולה, כי במקרים דומים, הושטו גזר דין בהם הושטו (גם) עונשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

בקשר האחרון, הופנה בא כח הנאים לגזר הדין הבאים:

ת"פ (מחוזי חיפה) 48822-03-14 מ"ז נ' אשקר ואח', 24.11.14 - באותו מקרה הורשו 4 נאים בהצתת חנות לחומר בניין (שנים מהנאים) ובסיוע להצתת החנות (שני הנאים הנוטרים). מדובר היה בצעירים נעדרי עבר פלילי אשר הודיעו במיוחס להם טרם שמייעת ראיות וניתנו בענייניהם תסקרים חיוبيים. ביהם"שקבע מתחם של בין 6 חודשים ל 3 שנות מאסר וגורע על הנאים עונשים של בין 3 ל 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות, בהפוןתו, בין היתר, למספר פסק דין בהם נגזרו עונשים דומים במקרים דומים (לדוגמה, ע"פ 4311/12 מילאך סורי נ' מדינת ישראל, 12.11.8).

ואולם, עיון בנת המשפט הعلاה כי המדינה הגישה ערעור על קולת העונש בעניין אשקר לעיל. במסגרת הערעור

(ע"פ 626/15, פסק דין מТАריך 18.5.15) החמיר בית המשפט העליון בעונשם של המבצעים העיקריים והעמיד את עונשם על 12 + 9 חודשים מאסר (אונשם של המסייעים נותר על כנו). בית המשפט העליון הפנה לפסיקה מגוונת בندון (הן ברגע להצתת בתי עסק והן ברגע להצתת רכבים) והגם שבמקרים חריגים עדין ניתן למצוא מקרים בהם הוותקו עונשי מאסר לרצוי בעבודות שירות, צוין בהקשר זה כי: **"מרקמים אלה חריגים, והקוו לפסיקה נוטה בשנים האחרונות לכיוון של החומרה הענישה בעבירות הצתה, גם כאשר בהצתת רכב או רכב שעסקין".**

עיר, כי כאשר מוגש פסק דין של ערכאה דיןונית על ידי מי מהצדדים, על המגיש לוודא אם הוגש בנדון ערעור ומה היו תוצאותינו. שאם לא כן, הדבר עשוי להטעות (גם אם ברור שלא זו הייתה הכוונה) והדוגמה לעיל מוכיחה זאת.

ת"פ (מחוזי חיפה) 44470-11-10, מ"י נ' סועאדים 1.4.12. באותו מקרה הזית הנאשם את הרכב של מעסיקו וזאת על רקע סכסוך על שכר העבודה. מדובר באדם צעיר, נעדר עבר פלילי אשר הודה במינויו לו וניתן בעניינו תשkieר חיווי. בית המשפט גזר עליו 6 חודשים מאסר לרצוי בעבודות שירות.

בא כח הנאים הפנה להמלצות שירות המבחן ולכל הנתונים שהובילו בהן, במיוחד למצוות הרפואי של הנאשם 1 (כאמור לעיל, בהקשר זה הוצגו מסמכים אשר סקרו באופן ישיר את בעיותו הרפואיות והן מסמכים אשר סקרו את הביעות הנפשיות שהין נגרמת של הביעות הגוףוניות - סומנו נ/1).

לכן, נטען כי יש להעדיף את האינטראס השיקומי בעניינו של הנאשם 1 על פני שאר שיקולי הענישה.

9. בדברו בטרם העונש, מסר הנאשם 1, כי הוא מודע לטעותו וכן מכיר בכך כי העבירה שנעשתה הינה חמורה מאוד. הנאשם 1 הביע צער על מעשיו, הפנה לבעיותיו הרפואיות וכן ציין כי ללא קשר לאמר לעיל, המתلون, לשיטתו, "עבד" עליו (או בלשונו של הנאשם 1: "הוא אכל עליי את הכלף", עמ' 8 שורות 9-8).

10. גם הנאשם 2 הביע את צערו וחרטתו על מעשיו והבטיח כי לעולם לא י חוזר על מעשים שכאלה. עוד מסר הנאשם 2 כי הוא היה שתו בזמן ביצוע העבירות. הנאשם מסר כי מצבו הינו בכיוון רע וביקש כי בהם יתחשב בו לעניין העונש.

דין ומסקנות

11. קבוע בחוק העונשין (תיקון 113), העיקרי המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו; ובಕצרה, העונש הראי לעבריין יגזר ממידת אשמו ומחומרת מעשיו. תיקון 113 הגדר את ההיררכיה בין שיקולי הענישה, וזאת לפי הסדר הבא: הלימה, שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעתה הרבבים. בעוד שיקול ההלימה

הוא שיקול גמולי; יתר השיקולים הינם שיקולים תועלתיים (ולהרחה בקשר זה ר' את מאמרו של כב' השופט עמי קבו, "מבחן הולם למערכת המשפט", ירחון עורך הדין, ינואר 2014 עמ' 76).

12. השלב הראשון בקביעת העונש הוא קביעת מתחם העונש הולם. מדובר במתחם נורמטיבי אובייקטיבי, כאשר לשם כך נלקחים במסגרת השיקולים: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בערך זה; (2) מדיניות הענישה הנהוגה; ו (3) נסיבות הקשורות ביצוע העבירה. המתחם מתייחס למקורה קוונקרטי ולא ניתן לקבוע מראש מתחם על פי העבירה בלבד (ויר' בנדון, לדוגמה, האמור ברע"פ 4088/13 **אחמד הדרי נ' מ"י**, ע"פ 1323/13 **חסן ואח' נ' מ"י**, 11.6.13).

13. בעניינו, הערכים החברתיים המוגנים הינם השמירה על ערך החיים ושלמות הגוף; וכן השמירה על רכוש הציבור. ההצעה מאופיינית בכך שקשה לאמוד מראש נזקיה, ונזקים אלה יכולים להיות קטלניים ורבי היקף: "בית משפט זה פסק, לא אחת, כי עבירת הצעתה, [...] [ש]ראשיתה גפרור ואחריתה עלולה להיות שערית מוות" (ע"פ 3210/06 **עמארה נ' מדינת ישראל (18.3.2007)**), היא מהחמורים שבספר החוקים, וזאת לאור הפוטנציאלי ההרסני הטמון בה, ולנוכח הסכנה הגלומה במעשה לגופו של אדם ולרכושו. לא בצדדי, הוועד העונש המרבי בצדיה של עבירה זו, על חמש עשרה שנות מאסר, וכאשר מטרת ההצעה היא פגעה באטריה טבע, בנכסי המדינה, או פגעה בבני-אדם, עומדת העונש המרבי על עשרים שנות מאסר. (ע"פ 4006/12 **מלאן נ' מ"י**, 13.5.2.13).

בנוסף, עבירות הצעתה מעבירה מסר עברייני ואלים לא רק כלפי המתלוון הספרטימי אלא כלפי כלל הציבור - היא מטילה אימה ופחד ופוגעת בתחושת הביטחון האישית של הציבור (ויר' בנדון האמור בע"פ 50/74/10 **מרדאווי נ' מ"י**, 19.9.2012; וכן ע"פ 4311/12 **סורי נ' מ"י**, 12.10.15).

בעניינו, מידת הפגיעה בערכים לעיל הינה במידה בינונית.

14. לעומת מדיניות הענישה הנהוגת, הפנו ב"כ הצדדים לפסיקה ענפה, כאמור לעיל.

רבבית הפסיקה שהוצגה נגעה, ובצדוק, להצחת כל' רכב שכן יש לאבחן בין סוגיו הצעטות למיניהן, לפי דרגת החומרה (ולגבי "מדרג" עבירות הצעתה ר' האמור בע"פ 1727/14 **ミימון נ' מ"י**, 6.1.15 והמבואות שם).

אוסיף, כי גם לעניין הצחת רכבים יש לאבחן בין מקרים שתוכננו מראש ו/או בוצעו בחבורה, לבין מקרים שאינם כאלה.

מעבר לפסיקה שהובאה על ידי הצדדים ונסקרה, ברובה, לעיל מצאתי לנכון להפנות לפסיקה הנוספת שלහלן:

ע"פ 1727/14 **מימון נ' מ"**, 6.1.15. באותו מקרה הורשע המערער (לאחר שמייעת ראיות) בעבירות של הצתה ואיומים וזאת לאחר שביקש מאוחר לשורף את רכבו של מי שהיה בסכום עמו. בנוסף, באירוע אחר זרך המערער אבן לעבר חלון ביתו של המתלון ואימעלו. בית המשפט המחויזי קבע מתחם (בגין שני המקרים שהוגדרו כאירוע אחד) של בין 30 ל 60 חודשים מאסר וגורר עליו 36 חודשים מאסר. על אחד מהמעורבים נגזרו (בהליך אחר ולאחר שהודה במינויו לו) 18 חודשים מאסר. במסגרת הערעור שקדמה להצתה; של המערער (מימון) עמד בית המשפט העליון על מסכת ההתקכוויות מצדיו של המערער לבקשתה; לתכנון המעשה; לחילקו כדי שלוח את עוזו להצית בפועל; וכן הייתה התייחסות לכך כי בפועל הוצאה גם מכונית שעמדה בסמוך לרכב המתלון. יחד עם זאת, נתן בית המשפט העליון משקל למצבו הנפשי של המערער וכן הופחת עונשו והועמד על 30 חודשים מאסר.

ת"פ (מחוזי חיפה) 6220-05-13 **מ"י נ' חרב**, 7.7.13 - הנאשם הצית את רכבו של מי שהיה מסוכסך עמו וזאת לאחר שתכנן זאת מראש וגרם למכונית נזק רב. הנאשם נשא לחובתו עבר פלילי בעבירות אלימות חמורה וביצע את העבירה רק כחודש לאחר מתן גזר הדין באותו הליך. בית המשפט קבע מתחם של בין 12 שנים מאסר ל 3 שנות מאסר וגורר על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל. כן הופיע מאסר מותנה בן 12 חודשים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 30010-01-13 **מ"י נ' פלייפל**, 14.7.13 - הנאשם (צעיר נעדר עבר פלילי) הורשע בהצתת רכב של מעבידו לשעבר וכן בגיןה מהרכב. בית המשפט קבע מתחם של בין 10 ל 36 חודשים מאסר ועוד 36 חודשים מאסר וגורר את דיןו של הנאשם ל 15 חודשים מאסר.

ת"פ (מחוזי חיפה) 13575-12-13 **מ"י נ' צץ**, 21.1.14 - הנאשם הורשע בניסוי הצתת רכב על רקע סכסוך עסקי וכן בעבירה של חבלה במחלה. נקבע מתחם של בין 10 ל 36 חודשים מאסר ודינו של הנאשם שנשא בעברו מאסר בפועל, נגורר ל 13 חודשים מאסר.

ת"פ (מחוזי חיפה) 40195-02-13 **מ"י נ' חליפה**, 13.8.13 - הנאשם הורשע בעבירה של סיוע להצתת רכב. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מס' 6 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר ובסיומו של דבר נדון ל 5 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (מחוזי חיפה) 40280-02-13 **מ"י נ' גידואן**, 4.7.13 - מדובר בהליך הנוגע לאיור שתוואר לעיל (40195-02-13). הנאשם, שהוא בן 18.5 שנים, הורשע בעבירות של הצתה ופריצה לרכב. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין 6 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 3 שנות מאסר וגורר על הנאשם, לאחר תסוקר חיובי, 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות וכן תקופת מבחן.

ת.פ. (מחוזי חיפה) 6315-03-15 **מ"י נ' ابو שבב**, 2.4.15. באותו מקרה הוצאה הנאשם רכב של המועצה במקום "ישבו". הרכבה הוגדר כ"נכש המשמש את הציבור" וכן הורשע הנאשם בסעיף 448 (א)

סיפה. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שהודה במינויו לו. נקבע מתחם של בין 12 ל 40 חודשים מאסר וגורר עונש של 12 חודשים מאסר.

15. לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אין לי אלא להפנות לעובדות כתוב האישום.

מדובר בשני נאשמים שעלה רקע טענות לחוב כספי החלטתו לשחרוף את רכבו של המתלוון ולשם כך הוציאו בחומר בעירה ואף ביקשו את עזרתו של אחר. חומרת המעשים הינה ברורה. אפנה לפרק הזמן שעבר בין החלטתם להוצאה את הרכב ועד לרגע שבו הוציאו בפועל את הרכב. פרק הזמן ש עבר (נסעה, הוצאות בחומר דליק) לא הביא אותם לחשבון בשנית על מעשיהם ובעיקר על התוצאות האפשרות של מעשיהם.

הנאשמים טוענו כי שתית האלכוהול הייתה אחת הסיבות שהובילה אותם לריפוי מחשבה והסרת הבלמים, ואולם ברור כי נתן זה אינו יכול להיות נסיבה של ממש להקללה. אפנה בندון לאמור בע"פ 1929 מ"י נ' מהAMD, 24.4.12 שם צוין, בהקשר זה, כי: "ニסיונו של המערער להציג את פעולותיו בהיותו שני, טוב היה לו לא היו שימוש. בחברה חופשית, רשאי כל אדם בוגר לצורן משקאות אלכוהוליים כאוזת نفسه. אין בכך ממשום מתן היתר לאלימות או לפשיטה. על כל אדם לדעת את גבולותיו ואת השפעות השטיה עליו, ואם הוא נוטה לאלימות במצבו שכרות, טוב יעשה אם ימנע משתית משקאות חריפים. התרבות המשלבת אלכוהול ואלימות הפוכה באתר הבילוי ברחבי הארץ, צריך שתמוגר על ידי כלל הרשות, והוא אינה יכולה לעמוד כהגנה למי שנTEL חלק פעיל באלימות זו".

נתן חשוב לעניינו הוא כי הרכב שהוצת חנה בקרבת בית מגורים, וזאת כעולה מעובדות כתוב האישום. הדבר נוגע לרמת הסיכון שיוצרים הנאשמים. לננתן זה (כמו גם התכנון והביצוע בצוותא) תהיה, מטבע הדברים, השלכה לעניין העונש.

אפנה בנדון לדברים שהובאו בע"פ 4006/2006 מלאך נ' מ"י, 13:5.2.13. . עיון בפסקתו של בית-משפט זה, מגללה, כפי שציין, בצדוק, בית המשפט הנכבד, כי רף העונשה בעבירות ההוצאה אינו אחד, וכי במסגרת שיקולי העונשה, על בית-המשפט ליתן דעתו, בין היתר, לתוצאות המעשה, לפוטנציאל הסיכון לח"י אדם ולרכוש, הגלום במעשה ההוצאה, לתכנון המוקדם, ולעברו הפלילי של הנאשם . . .".

16. בוחינת כלל הנתונים לעיל, הובילה אותו למסקנה כי מתחם העונש הראוי בנסיבות העניין נע בין 10 ל 36 חודשים מאסר.

לא נעלמו מעוני גזרי הדיון, בהם נקבעו מתחמים במקרים דומים אשר הרף התחתון בהם נקבע על 6 חודשים מאסר ובתי המשפט אף גזרו במקרים מקרים גזרי דין של מאסרים שרוצים בעבודות שירות. ואולם, דעתינו כי הוצאה רכב, ככל, מחייבת - לאור חומרת המעשה ושאר השיקולים שצינו לעיל, מתחם עונש הולם, תרתי משמע, שהרפף התחתון בו הינו בסדרי גודל של 10 חודשים מאסר. ברור כי מתחם זה עשוי להשנות כתלות בנסיבות

הكونקרטיות של כל מקרה ומרקם.

17. עד כה, הדיון בעניינם של שני הנאים הקיימים במאוד. משלב זה ואילך, מהטועמים שיובחרו להלן, יתקיים דין נפרד בנוגע לכל אחד מהם.

18. בהקשר לנאים 2 לא מצאתי כי יש מקום לסתות מתחם העונש הראו - אם לפחות לשם שיקולי שיקום; ואם לחומרה לשם שיקולי הגנה על הציבור.

19. לעניין העונש שיש להשית על הנאים 2 בתוך המתחם - בהקשר זה יש להתייחס לנטיות האישיות של הנאים לפחות ולחוمرة וכן לנוראים ולנסיבות אחרות המנויות ברובן בס' 40 יא' לחוק.

הבאתי בחשבון לעניין זה, לזכותו של הנאים 2, את הודיעתו (הן במשטרה והן בפניי), את גילו הצעיר ואת העובדה כי הוא נעדך עבר הפלילי.

אני, לטובתו של הנאים, כי גילו הצעיר ואי בשלותו הובילו אותו לעשות את עבירה.

מדובר בפעם הראשונה בה הוא עומד לדין ויש לקוות כי עצם תקופת המאסר שתושת עליו תבהיר לו כי אל לו לחזור לביצוע עבירות פליליות.

邏輯, ובעיקר לשם גילו והיעדר עבר פלילי, אין סבור שיש למצות עמו את הדין. במקרים שכאללה, אני סבור כי עצם השחת עונש המאסר היא החשובה ומשכו של המאסר הוא בעל חשיבות פחותה. יתרה מכך, לעיתים, השחת מאסר ממשך עשויה להיות בעלת השלכות שליליות ארוכות טווח.

עוד שקלתי את נתוני הتفسיר ואת המלצותנו. מדובר בתסקיר שככל הינו חיובי. יחד עם זאת, לא אוכל לאמץ את המלצות שירות המבחן וזאת משום חומרת מעשיו של הנאים. שירות המבחן עשה מלאכתו נאמנה אולם שיקולי בית המשפט הינם רחבים יותר. אפנה בכך לאמור ברגע 1787/15 **עمر נ' מ"י**, 24.3.2015 שם הובאו הדברים הבאים: ". נאמר לא אחת, כי האינטרס הנוגע לשיקומו של הנאים איננו אינטרס שלו בלבד, אלא שהדבר משרת את החברה בכללתה. יחד עם זאת, אינטרס זה מהו שיקול אחד מבין מכלול של שיקולים העומדים בפני בית המשפט, בוואו לגוזר את עונשו של הנאים . . ." .

לכן, העונש שייגזר על הנאים 2 יהיה 12 חודשים מאסר וכן רכיבי עונישה נוספים, כפי שיפורט להלן.

20. כאמור, גזר הדין בעניינו של הנאים 1 יהיה צריך להיות זהה לזה של הנאים 2.

ואולם, לא בלי התלבטות, הגעתו למסקנה כי יש להתחשב בנסיבות הרפואיות שפורטו במסמכים הרפואיים נ/ז. מדובר בנסיבות רפואיות מהן סובל הנאשם על רקע מחלת נירולוגית ושהובילו לביעות גם בתחום הנפשי. אפונה את תשומת הלב כי במסמכים הינם מהשנים 2012-2014, היינו לפני שהחלו ההליכים המשפטיים בענייננו במקרה זה. משכך, אין חשש שהוא מדובר בנסיבות ש"נולדו" לצורך ההליך.

יובהר, כי הנסיבות הרפואיות מהן סובל הנאשם לא היו יכולות, לכשעצמם, למנוע את מסרו ואף לא נתען כן. במילים אחרות, הסוגיה העומדת על הפרק אינה באם שב"ס יכול לקלוט את הנאשם - התשובה לכך חיובית באופן מובהק. יחד עם זאת, מדובר בנסיבות רפואיות שיביאו את הנאשם לסתות או תביעה שאין גנות, לשון המעטה, גם אם לא ימנעו את מסרו.

סבירוני - וזה הדבר החשוב בענייננו - כי בנסיבות המקרה הקונקרטי המצוי בפני, כאשר העונש הרואוי לנאשם (אלמלא אותן בנסיבות) הינו 12 חודשים (כפי שגורתי על הנאשם 2), וכי אשר השתת מסר על הנאשם 1 תביא לפגיעה שהינה מעבר לפגיעה הרגילה בנאשם "רגיל", יש מקום לסתות לקולא מהמתחם שנקבע לעיל.

"תכן ואוthon נסיבות אישיות בנסיבות אחר יכול ולא יצדיקו הקללה כדי השתת מסר לריצוי בעבודות שירות, אלא לכל היוטר יצדיקו הקללה מסויימת במשך המסרו.

יש שיטענו, כי סטייה לקולא יכולה להיעשות רק ממשום שיקולי שיקום. ואולם, ספק עיני באמ השיקולים שהובאו לעיל יכולים להיכנס לגדר שיקולי שיקום. זאת ועוד, גם ס' 40 יא' (1) לוחק, אשר מנחה להתחשב בפגיעה של העונש בגיןם, רלוונטי רק בתוך המתחם, אך לא בעצם קביעת המתחם או סטייה לקולא מהמתחם.

ועדיין,סבירוני כי שיקולי הצדוק אפשרים, במקרים המתאיםים - וה מקרה הנדון הינו אחד מהם - סטייה לקולא מהמתחם.

שיקולי הצדוק כוללים בחובם גם התחשבות במצבו הרפואי של הנאשם, והחשש מפני הידרדרות במצבו הבריאותי - נפשי.

אפונה בندון לת.פ. (שלום חיפה) 36786-02-11 מ"י נ' סנדור, 11.11.14. באותו מקרה נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות מרמה שונות ועקב מצבו הרפואי (אי תפקוד נשיימי ושילול בנסיבות רפואיות נוספות) לא היה כשיר לבצע עבודות שירות (הgam שזה היה העונש הרואוי בעניינו). באותו עניין סברתי כי:

"שיקולי הצדוק והכללי כי פגעה בחירות תיעשה רק במידה שאינה עולה על הנדרש, מוליכים למסקנה כי אין מקום להורות על מסרו של הנאשם."

לא נעלמה מעני הטענה האפשרית שחריגה ממתחם העונש הראי יכולה להיעשות רק מטעמים שמצוינו בתיקון 113, ואולם, תיקון 113 בא להבנות את גזר הדין אך לא בא ליטול מארגן הכלים השיפוטי את "כלי העבודה" המרכזי והוא **שיעור הצדק . . .**"

והדברים לעיל תקפים גם לענייננו.

כפי שצוין לעיל, גם שהשתת עונש מסר בפועל, לאחר סורג ובריח, הינה אפשרית (מבחינה יכולה שב"ס לקלוט ולטפל בנאשם), והגם שעונש זה הינו העונש הראי, תרתי משמע (בהתעלם מביעות הרפואיות והשלכותיהם), סבורני שההשלכות השליליות, ולכל הפחות האפשרות הסבירה להשלכות שליליות, של השתת עונש שכזה, והפער הלא גדול באופן יחסי בין עונש שאינו כולל רכיב של מסר לאחר סורג ובריח אל מול עונש שככל רכיב שכזה, אינם מצדיקים את השתווי.

עוד אפנה בנדון למאמרו של של פרופ' אורן גזל "חריגה ממתחם העונש ההולם" (יפורסם בספר דורית ביניש, 2015), שם גורס המחבר, ואין לי אלא להסכים עמו, כי אין כל מניעה להכיר בשיקולי צדק כמאפשרים חריגה לפחותא ממתחם העונש הראי.

21. לפני סיוםazel, כי גם כו"ם - לאחר תיקון 113 - הענישה אינה תוצאה של פעולות "חישוב", אלא פועל יוצא של משתנים וערבים, מתנגשים ונוגדים לא פעם. עוד טרם תיקון תיקון 113 נאמר כי "**ענישה לעולם אינה נוסחה מתמטית, והיא צריכה להיות תמהיל של כל השיקולים הרלוונטיים**" (ע"פ 3077/11 דודש נ' מ"י, 28.3.12) ; והדברים נכונים ותקפים גם כו"ם. כך, במסגרת ע"פ 3317/13 אל אעם נ' מ"י, 18.7.13 צוין כי: "**וזאמנם, חלק ניכר ממהותו של תיקון 113 לחוק העונשין, שפתח מסלול ענישתי חדש במידה רבה, הוא חיפוש דרך להאחדה בגישה הדין שיש בה צדק כלפי כלוי עולם. אך אל נכח, כי אין עסקין במתמטיקה ובפעולות מחשב, וכפי שציין השופט הנדל בעניין קרייניאן הנזכר, אין הענישה כוללת "سرיגל מכני" שמננו אין לסתות, אלא יש צורך לשקלול היבט את הניסיבות המיעילות של כל נאשם ונאשם."**

22. סוף דבר, אני משית על הנאים את העונשים הבאים.

.23. על הנאים 1

.23.1. 6 חודשי מסר.

הנאשם 1 ירצה את המסר בעבודות שירות בידי עצرا ושולמית, ברוח המלוכה 2, כרמיאל, כאמור בחו"ד הממונה על עבודות שירות מtarיך 4.6.15.

תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 15.10.15

עמוד 12

הנאשם 1 יתיצב לריצו מסרו בעבודות שירות, אצל הממונה על עבודות שירות בתאריך לעיל במשרדי הממונה על עבודות שירות, בשעה 08:00 ברחוב הציגות 14, טבריה.

mobher בזאת לנאשם 1, שעליו לדוח לממונה על עבודות שירות, על כל שינוי בכתב מוגורי, במספרי הטלפון שלו או בשינוי במצבו הבריאות.

עליו לעמוד בכל תנאי הפיקוח.

ביקורות פתע וכל הפרה של עבודות שירות - ובכלל זאת שתית אלכוהול במהלך העבודה או הגעה בגילוףין - עשויה להביא להפסקה מנהלית ולריצו יתרת העונש במאסר ממש.

כמו כן, במידה ועפ"י החלטת הממונה על עבודות שירות, במהלך ריצו עונשו של הנאשם, יועבר הנאשם למקום עבודה אחר מהמפורט בגזר הדין, יועסק הנאשם עפ"י שעות העבודה הנוהגות במקום העבודה החדש.

.23.2. הנני דין את הנאשם למאסר לתקופה של 10 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום וה坦אי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסווג פשע.

.23.3. הנני דין את הנאשם למאסר לתקופה של 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום וה坦אי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסווג עוון.

.23.4. קנס בסכום של 5,000 ₪ או חודש מאסר תמורה. הקנס ישולם עד לתאריך 1.3.16.

.23.5. פיצוי למתלון בסכום של 7,500 ₪. מכיוון שסכום זה כבר הופק בקופה בית המשפט, תdag המזכירות להעבירו למתלון. המאשימה תעבור למזכירות את פרטי המתלון תוך 14 יום מהיום.

.23.6. בנוסף, אני מעמיד את הנאשם 1 בפיקוח שירות המבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום.

mobher לנאים בהתאם להוראות פקודת המבחן כי אם יפר את הוראות שירות המבחן /או יבצע עבירה בתקופת הפיקוח, צפי עניינו לחזור לבית המשפט ונינתן יהיה לגוזר עליו עונש ראיו נוספת. במובן המעשי, על הנאשם להבין כי יש ברכיב עונשה זה כמאסר מותנה נוסף שנייה יהיה להורות על גזרתו אם לא יעמוד בתנאי הפיקוח, גם אם לא יהיה בכך مشروع ביצוע של עבירה נוספת. בהתאם יקבע הדין הנאשם למלא אחר הוראות שירות המבחן ולעמוד בכל התנאים כפי שיקבעו בתקופת הפיקוח.

.24. **על הנאשם 2**

.24.1. **12 חודשים מאסר.**

מתוקף המאסר תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם - מתאריך 05.1.15 ועד 22.1.15.

תחילת ריצוי המאסר - בתאריך 22.6.15 (זאת לבקשת הנאשם שבקש במעמד הדיון כי יקבע מועד קרוב לתחלת הריצוי).

ה הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון בתאריך 22.6.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשבישותו תעודה זהות או דרכון.

.24.2. הנני ذן את הנאשם למאסר לתקופה של 10 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה אלימות או רכוש מסווג פשע.

.24.3. הנני ذן את הנאשם למאסר לתקופה של 5 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה אלימות או רכוש מסווג עוון.

.24.4. פיצוי למטלון בסכום של 7,500 ₪. מכיוון שסכום זה כבר הופקד בתקופת בית המשפט, תdag המזיכירות להעבירו למטלון. המאשימה תעביר למזכירות את פרטי המטלון תוך 14 ימים מהיום.

.25. זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

26. המזיכירות תשלח עותק מגזר הדיון לשב"ס וכן למומנה על עבודות Shirot Shirot.

27. המזיכירות תשלח עותק מגזר הדיון לשירות המבחן.

נתן היום, ל' סיון תשע"ה, 17 יוני 2015, בהעדך הצדדים.